

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט שלמה בנג'ו

המאשימה מדינת ישראל

נגד

[REDACTED]

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה –

ב"כ הנאשם – עו"ד סטולר

הנאשם בעצמו

פרוטוקול

הכרעת דין

כמצוות הוראות סעיף 182 לחוק סדר הדין הכללי (נוסח משולב) התשמ"ב 1982, הנני מודיע כי
החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כתב האישום:

הנאשם הואשם בכך שביום 11/9/08 בשעה 23:46, בכביש 70, מכיוון צפון לדרום, נהג בדרכ
במהירות 212 קמ"ש, מקום בו מותרת מהירות מקסימאלית של 90 קמ"ש, בניגוד להקנה 54 (א)
להקנות התעבורה.

חשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כבר באמצעות סניגוריו בכך שנהג כמהירות המיוחסת לו בכתב האישום.

ראיות החביעה:

להוכחת עובדות כתב האישום העידה המאשימה את השופט מפעיל מכשיר "הדבורה", מר אייל
שירן. כמו כן, הגישה המדינה חוות דעת מאת האינג' מר יצחק בן הרואה אשר בתן את מכשיר
"הדבורה" ותיווה דעתו לגבי אמינותו. יובהר, כי חוות הדעת שהוגשה היא חוות דעת כללית
העוסקת במכשיר "הדבורה", מבנהו, אופן פעולתו, והניסויים שנערכו לבדיקת אמינותו. אין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תח"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ/

1 בהוות הדעת כל התייחסות למקרה הקונקרטי שבפני. כמו כן, הגישה התביעה מוצגים שונים
2 כמפורט להלן.

3

4

מוצגי התביעה:

5

ה/1 – תעודת עובד ציבור בנוגע לביקורת התקופתית שנערכה למכשיר הדבורה נשוא תיק זה

6

ה/2 – הוות דעת מומחה

7

ה/3 – הזמנה למשפט אליה מצורף דו"ה נסיבות

8

ה/4 – זכרון דברים להפעלת מכשיר דבורה מס' 209 מיום האירוע

9

ה/5 – יומן הפעלה של מכשיר הדבורה

10

ה/6 – כרטיס מכשיר הדבורה

11

ה/7 – טופס ביקורת תקופתית

12

ה/8 – טופס שימור המתעד את השימור שנערך לנאשם

13

14

ע"ת 1 השוטר אייל שירן - מפעיל מכשיר "הדבורה" (להלן: "השוטר המפעיל"):

15

16

השוטר העיד כי הוסמך להפעיל את מכשיר "הדבורה" בתאריך 28.3.07 ואף הציג תעודת מפעיל

17

מוסמך. הוא זוכר את האירוע עת הפעיל את מכשיר "הדבורה" בכביש 70, קילומטר 49, כאשר

18

עמד במפרץ קטן לכיוון דרום ומדד רכב במהירות מופרזת. הוא חנה במקביל לכביש עם הזית

19

הרכב לכיוון דרום, לכיוון יגור והנאשם בא מאחוריו. כשראה מהירות של 217 קמ"ש הפעיל את

20

המחבהבים, הדליק אורות ודלק אחריו. לדבריו, הוא שמע הריקת צמיגים של רכב הנאשם והבהין

21

באורות הברקס שלו. הוא נסע אחריו, אותת לו לעצור, וליווה אותו בנסיעה עד לצומת זבולון, שם

22

כרו לו לעצור בצד במקום מואר ובטוח וניגש אליו. הוא הכהיר לנאשם את מהות העבירה שביצע,

23

הציג בפניו את המהירות ורשם בדו"ה את תגובת הנאשם לפיה אמר הנאשם: "בדקתי את הרכב,

24

חווה לי." (עמ' 11 שורה 32 ובעמ' 12 שורה 1).

25

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 כאשר להלקח של השוטרת מתנדבת, גבי סיגל אינו, שהייתה איתו בניידת אותה עת, השיב, כי אין
2 לה חלק בהפעלת המכשיר, היא הצטרפה אליו כיוון שהשוטרים הייבים לעבוד בזוגות כלילה,
3 לרכיבו, היא לא מוסמכת לכתוב דוחות תנועה.
4

5 ע"ת 2 המומחה מטעם התביעה אינג' מר יצחק בן הרואה (להלן: "בן הרואה"):

6 כאמור, התביעה הגישה את חוות דעתו של בן הרואה שהינה חוות דעת כללית ביחס למכשיר
7 "הדבורה". בן הרואה הינו בהכשרתו מהנדס מכונות ועובד במכון למתכות בטכניון בחיפה.
8

9
10 בחוות הדעת מבהיר בן הרואה כי התבקש ע"י אגף התנועה של משטרת ישראל להוות את דעתו
11 המקצועית לגבי תקודרו והפעלתו של מכשיר "הדבורה".
12

13 המדובר בחוות דעת המתפרסת על פני מאות עמודים הכוללת נספחים בעברית ובאנגלית. בחוות
14 הדעת נכללים, תאור המכשיר, מבדקים שבוצעו לו במכוני בדיקה שונים בעולם, בדיקות שבוצעו
15 לו במעבדה לבדיקות רכב בטכניון ומעבדה "הרמון", וכן כוללת חוות מה שמכונה בה "תוצאות
16 מדידות מעשיות", היינו ניסויים בשטח שנערכו עם מכשיר הדבורה, תוך ביצוע בדיקה השוואתית
17 בין קריאת מהירות תנועת הרכב ע"י מכשיר "הדבורה" לבין קריאת מכשיר האב.
18

19 בן הרואה חזר ואישר את תוכן חוות דעתו בחקירתו הראשית והבהיר כי ביצע את הבדיקות
20 המצוינות בה.
21

22 ראיות ההגנה:

23 ההגנה העידה את הנאשם ואת חברו של הנאשם שנכח עימו ברכב בעת האירוע, מר שי
24 בן ראייה כמו כן, הגישה ההגנה מוצגים שונים שיפורטו להלן.
25

26 מוצגי ההגנה:

27 1-1 - לוח תמונות של מקום האירוע.

28 2-2 - דו"ח מהירות (באותו כביש אך של נאשם אחר) שערך השוטר אייל שירן מיום 19/06/09.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תנ"ע מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 3/נ - המונה של חלקי המערכת.
- 2 4/נ - מזכר שערכה המתנדבת סיגל אינו.
- 3 5/נ - 10 דיסקים המכילים שעות צילום רבות של השוטר אייל שירן ושל אחרים במועדים שונים.
- 4 6/נ - דו"ח מהירות (באותו כביש אך של נאשם אחר) שערך השוטר אייל שירן מיום 11/09/09.
- 5 7/נ - זכ"ד נספה לדו"ח 6/נ.
- 6 8/נ - מזכר ביחס לדו"ח 6/נ שערך השוטר מתנדב אלדר גן אור לדו"ח שלעיל מיום 11/09/09.
- 7
- 8
- 9

עדות הנאשם:

10 הנאשם העיד, כי ביום האירוע 11/09/08 בשעות הבוקר נסע לחברת סובארו בכדי לבדוק

11 אפשרות לרכוש רכב. לאחר שהוצעו לו מסי דגמים החליט, כי הרכב אשר יכול לשרת את צרכיו

12 ואת צרכי משפחתו הוא סובארו B4. הוצע לו ע"י החברה לקחת את הרכב לנסיעת מבחן, ואכן

13 הוא עשה זאת. הוא לקח את הרכב ונסע מהסוכנות בת"א לביתו שכקריות. באותו יום בשעת ערב

14 שוחח עם חברו שי בטלפון ותוך כדי כך קיבל שיחה מהוריו המתגוררים בטבעון אשר ביקשו

15 ממנו לבוא כי הם צריכים לצאת. הוא שאל את שי אם ירצה להצטרף אליו, הלה הסכים. הנאשם

16 יצא לדרך, אסף את שי והשניים עשו דרכם לכיוון טבעון.

17

18 הנאשם מספר כי הוא זוכר שהכביש היה דו מסלולי, תשון לחלוטין, הוא נסע בצידו הימני של

19 הכביש נסיעה שגרתית במהירות כחוק, לדבריו, הוא לא זוכר את המהירות המדויקת. עם זאת, ציין

20 כי כאשר הביט מידי פעם על מד המהירות ראה שהוא במהירות של כ- 88-90 קמ"ש. לדבריו, יחד

21 איתו, בנתיב נסיעתו, נסעו רכבים נוספים, לפניו ואחריו. הוא הדגיש, כי מדובר בשעת ערב של יום

22 המישי, כשאנשים יוצאים לבלות.

23

24 עוד העיד כי לא חיפש את ענין מהירות הרכב, מה שעניין אותו לדבריו היו נתוני הרכב מבחינת

25 אבזור, מרווח, נוחות. לדבריו, בגילו (39) כשהוא נשוי ולו 2 ילדים, מהירות היא לא דבר שמעניין

26 אותו.

27

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

הת"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 כאשר למפגש עם השוטר ציין, כי לפני שהגיע לצומת זבולון צפר לו רכב משמאלו, הוא הביט
2 הצידה וראה שוטר ושוטרת שמנופפים לו לעמוד בצד וכך עשה. הניידת נעמדה מאחוריו
3 והשוטרת ניגשה אליו, להלון שליד הנהג, וביקשה ממנו רישיון נהיגה, והוא בתגובה שאל אותה
4 מה עשה, השוטרת אמרה לו שנהג במהירות של 217 קמ"ש והוא מיד השיב: "על מה את
5 מדברת?" (שורה 10 עמ' 54). הוא היה מאוד נסער נתן לה את הרישיון, התכוון לצאת מהרכב אך
6 היא אמרה לו לא לצאת. לאחר מסי דקות חזרה השוטרת וביקשה רישיון דרכב וביטוח וביקשה
7 ממנו להתלוות אליה לגיידת, הוא עשה כן והבהין שהשוטר רושם לו את הרו"ת. לדבריו,
8 השוטרת אמרה לו "עוד מעט אתה תיראה במה מדובר" (שורה 19 עמ' 54 ואילך). הוא שאל את
9 השוטר מה קרה, השוטר השיב כי הוא נהג במהירות של 217 קמ"ש, ותוך כדי כך אמר לו להתכוון
10 במהירות שנסע ואמר לעברו "זוהי המהירות שנסעת" (שורה 16 עמ' 54). הנאשם מעיד כי
11 בתגובה לדברים אלה התפלא ואמר לשוטר שהוא אינו מנין על מה הוא מדבר, ואז השוטרת
12 אמרה שמאותו רגע הוא לא מדבר יותר עם השוטר, הוא חזר וטען בפניהם כי זה לא הוא והם
13 טועים. לדבריו, הדבר היחיד שהשוטר שאל אותו היה "של מי הרכב", והוא הסביר כי הוא לקח
14 את הרכב לנסיעת מבחן ובתגובה השוטר השיב: "אה, בדקת את הרכב?" והוא השיב כי אכן
15 בדק אם הרכב מתאים לצרכיו, אך לא מבחינת מהירות ולא יתכן כי נסע במהירות המיוחסת לו.
16 השוטר חזרה לו לחזור אל הרכב, הוא שב לרכב, ולאחר כמה דקות השוטרת ניגשה אליו והשיבה
17 לו את רשיונותיו. קצין משטרה שהגיע למקום כסל את רשיונו למשך 30 יום.

עדות עד ההגנה מר שי בן ראיח:

19
20 עד הגנה זה הינו חבר ילדות של הנאשם כפי שהוא עצמו הגדיר זאת. הוא סיפר כי הנאשם התקשר
21 אליו בערב האירוע, בשעה 20:30, לערך. באותו ערב היה במצב נפשי לא טוב, כיוון שהווה אסון,
22 אחיו הבכור נפטר מדום לב, והוא לקח את זה מאוד קשה. בעת השיחה, דיברו הוא והנאשם על
23 מות אחיו, תוך כדי כך, הנאשם קיבל שיהיה מהודיו ששאלו אותו אם הוא רוצה לבוא אליהם
24 לטבעון, כיוון שהם צריכים לצאת לאירוע. הנאשם שאל אותו אם ירצה להצטרף אליו והוא השיב
25 לו בחיוב. בשעה 23:00 לערך אסף אותו הנאשם מביתו. הוא שאל אותו אם ניתן יהיה לעבוד דרך
26 הקריון על מנת להחזיר סרט שהשאיל, ולכן עברו בקריון ומשם המשיכו לבית הוריו של הנאשם,
27 דרך כביש עוקף קריון לכיוון שפרעם צומת סומך. משם פנו ימינה, מדובר בכביש דר נתיבי, חשוך,

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 כאשר הם מבצעים נסיעה שגרתית "איטית", כדבריו. במהלך הנסיעה שוההו על אכרן אחיו של
2 הער. לדבריו, זו הייתה שיחה אמוציונאלית ובשל כך ערב זה הרוט בזיכרונו. הם ניהלו שיחה, תוך
3 כרי כך הכהין, כי רכבים חולפים על פניהם כאשר הם נוסעים בנתיב הימני, ושוב הדגיש כי
4 הנסיעה הייתה "מאוד איטית" (שורות 6-8 עמ' 71). כשהגיעו לצומת זבולון, רכבים רבים הלפו
5 שם כיוון שזה היה יום המישי, יום בו הרבה אנשים יוצאים לבלות. כאשר הגיעו לכביש המוביל
6 לצומת זבולון, בכה קצת ולכן הנאשם כל הזמן דאג לשתף אותו בדברים ולייעץ לו. בשלב מסוים,
7 מספר העד כי כאשר הגיעו לצומת, הנאשם אמר לו "איזה רכב פה צומר לי", ואז הנאשם עצר
8 בצד. הם עצרו בשול הימני, כשהניידת נעצרה מאחוריהם, כעבור דקה בערך הגיעה שוטרת מהצד
9 שלו וביקשה את הרישיונות מהנאשם. הנאשם, השיב לה "כן, מה קרה? קרה משהו?" והיא
10 ביקשה את הרישיונות בתגובה. כאשר הוא שאל מה העניין היא השיבה כי נהג במהירות מופרזת
11 של 217 קמ"ש. הער ממשיך ומעיד כי כאשר שמעו זאת היה הדבר "כמו ברוק כיום בהיר",
12 כלשונו, לדבריו זה היה הזוי לחלוטין מבחינתם, כיוון שנסעו במהירות נורמאלית. עוד מעיד כי
13 אף עקפו אותם רכבים.

14
15 העד ציין, כי הנאשם והוא היו מאוד נסערים, והוסיף "אני שונא שמשקרים לי בפרצוף", טען כי
16 השוטרים לא נתנו לנאשם לומר מילה. לדבריו, השוטרת היא זו שדיברה והשוטר כתב את הדו"ח.
17 כאשר ביקשו מהשוטר לעצור ולהקשיב למה שיש להם להגיד, השוטרת אמרה: "מעכשיו אתה
18 והוא שותקים, לא רוצה לשמוע אתכם בכלל, לשתוק" וזאת כאשר השוטר ממשיך לכתוב את
19 הדו"ח ואומר "תיכף תראה במה הדברים אמורים" (עמ' 71 שורות 28-32). הוא המשיך להגיד
20 לשוטרת דברים כמו "מה אתם בסדר? על מה אתם מדברים?" ומספר על הנאשם כי היה נסער
21 וניסה להתווכח אך השוטר לא התייחס והשוטרת לא איפשרה להם לדבר. עוד סיפר כי כאשר
22 ישבו ברכב, הוא הביע תמיהה מוחלטת ומספר כי הנאשם שאל אותו "מה הם נורמאליים?" והוא
23 עצמו חשב כי כל הדבר הזה הזוי, זה רכב שנלקח על מנת להתרשם מהברת סוכארו. הם המתינו
24 לקצין המשטרה אשר הגיע למקום. הוא לא ראה את הקצין, הוא ישב באוטו, ראה אדם מבוגר על
25 אזרחי שהגיע לאזור הרבה זמן. הנאשם חזר לרכב, מהשיחה עם האדם שהיה לבוש באזרחי, סיפר
26 שפסלו לו את הרישיון והוא היה צריך להחליף אותו בנהיגה ולכן הוא נהג עד לביתו ומשם חזר
27 ברגל לביתו שלו (עמ' 72 שורות 21-10).

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 888 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

דיון והכרעה:

1

2 גדר המחלוקת עפ"י תשובת הנאשם לכתב האישום התמקדה בשאלת דיוק המדידה. בתשובה
3 לעובדות כתב האישום הבחיר הסנגור, כי הנאשם כופר במהירות המיוחסת לנאשם. לא הועלתה
4 כל טענה ביחס למהימנות מכשיר הדבורה. עם זאת, במהלך הקצאת ערי התביעה ניסתה ההגנה
5 לתקוף גם את מהימנות מכשיר הדבורה. דא עקא, כי ההגנה לא הגישה הוות דעת נגדית לזו של בן
6 הרואה, היא לא הניחה תשתית ראייתית כלשהי שיהיה בכוחה לפגום בממצאי הוות דעתו של בן
7 הרואה ובמסקנותיו ואף לא ערערה בחקירה הנגדית את הוות דעתו.

8

9 בסיכומיה התמקדה ההגנה בטיעוניה בדבר אי התקיימותם של התנאים הקבועים בפסיקה באשר
10 לדיוק מדידת מהירות המבוצעת באמצעות מכשיר הדבורה וכן בתוסר מהימנותו של השוטר
11 מפעיל הדבורה.

12

13 לפיכך, בהעדר ראיה לסתור ומשלא הופרכו מסקנותיו של בן הרואה בכל הנוגע למהימנות מכשיר
14 הדבורה, הנני קובע כי מהימנות מכשיר "הדבורה" במקרה הקונקרטי שבפני הוכחה מעל לכל ספק
15 סביר.

16

17 יוצא אפוא, כי השאלה הדרושה הכרעה בענין שבפני היא שאלת אמינות המדידה שבוצעה
18 לנאשם.

19

20 טרם שאבה את עובדות המקרה שבפני, אציג את ההלכות הנהגות בסוגיית מדידת מהירות
21 באמצעות מכשירי מדידה אלקטרוניים, בכלל, ואת תנאי ביצוע המדידה באמצעות מכשיר
22 הדבורה, בפרט. על רקע הלכות וכללים אלה אבהן את עובדות המקרה הנדון.

23

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תח"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מדינת מהירות באמצעות מכשיר מדידה אלקטרוני- המיתות הנורמטיבי:

1
2
3 התנאים לביצוע מדידת מהירות אלקטרונית הקינה הותוו בע"פ 5345/90 אברהם בראונשטיין נ'
4 מדינת ישראל, פ"ד מו (5), 40, 50-51 (1992) (להלן: "פרשת בראונשטיין") שם נדרש ביהמ"ש
5 העליון לקביעת קריטריונים אחידים בסוגיה זו.

6 נקבעו שלושה הנאים עיקריים:

7 (א) על התביעה להוכיח כי המכשיר היה תקין בעת הפעלתו.

8 (ב) על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל על ידי שוטר מיומן.

9 (ג) על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל כיאות על ידי המפעיל ובתנאי שטח המבטיחים כי
10 המכשיר מדווח את המהירות הנכונה וללא שיבושים.

11
12 באשר לתנאי הראשון, נפסק כי על התביעה להוכיח כי המכשיר היה תקין בעת הפעלתו. המינומם
13 הנדרש לצורך זה הוא ראיה שהשוטר המפעיל בדק את המכשיר ומצאו תקין לפני צאתו למשמרת
14 ואחרי סיומה. בדיקה זו כוללת בדיקה על ידי הפעלת המתגים כמפורט בהוברת הנוהל, בדיקת
15 קולנים המפורטת בהוברת הנוהל. שתי בדיקות טעונות רישום ביומן ההפעלה. בית המשפט
16 הבהיר, כי כלל בתנאים הללו את הבריקה התקופתית שיש לערוך למכשיר המדידה אם כי הדגיש כי
17 "בדיקה כזו אכן רצויה היא ואף דרושה" אך אין היא הייבת להיות חלק ממערכת הראיות של
18 התביעה.

19
20 באשר לתנאי השני, על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל על ידי שוטר מיומן. על התביעה
21 להראות מהם פרטי הכשרתו וניסיונו של השוטר המפעיל. נקבע, כי שאלת מיומנותו של השוטר
22 היא שאלה שעל בית המשפט לענות בה לפי הראיות שבפניו.

23 באשר לתנאי השלישי, על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל כיאות על ידי המפעיל ובתנאי
24 שטח המבטיחים כי המכשיר מדווח את המהירות הנכונה וללא שיבושים.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תח"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 בית המשפט העליון הרגיש, כי רשימת התנאים שעל התביעה להוכיח כוללת הוכחת גורמים
2 שליליים. עם זאת, סייג את קביעותיו והבהיר כי הרשימה הנ"ל איננה רשימה סגורה ובלשונו של
3 כב' השופט מלץ ז"ל:
- 4 "הרשימה הנ"ל איננה רשימה סגורה. אין זה מן הנמנע שבעתיד יגלו חמדע והנסיגון כי קיימים
5 גורמים נוספים היכולים להשפיע על דיוק המדידה של המכשיר ובעטים תורשנה ראיות נוספות.
6 הרשימה מייצגת להשקפתי את המצב כפי שהוא היום" (שם, פיסקה 9 (ב) לפסק הדין).
- 7
- 8 בהקשר זה יזכר, כי בפסיקה אחרונה שניתנה בבתי משפט שלום לתעבורה ובתי המשפט המהודי
9 בנושא מדידת מהירות באמצעות מכשירי מדידה אלקטרוניים, נקבע כי על התביעה להוכיח
10 שהמכשיר כויל כדין כחלק ממערך הראיות שנועד להוכיח את דיוק המדידה. אולם, בשאלה זו
11 קיימות ההלכות סותרות בבתי המשפט המהודי. בעוד בתי המשפט המהודי בבאר שבע ובמהוד
12 המרכז סוברים כך (ראו לדוגמא: ע"פ 5355/08 (ב"ש) מדינת ישראל נ' עמיקם לוי (טרם פורסם);
13 ע"פ 16753-04-10 (ב"ש) מדינת ישראל נ' עיסה (טרם פורסם); ע"פ (ב"ש) 4556/07
14 בעניין מדינת ישראל נ' דומב בילה (טרם פורסם); עפ"י (מהוד מרכז) 9534-06-08 דריון נ'
15 מדינת ישראל (טרם פורסם), ניתנה בימים אלה ההלטה בבית המשפט המהודי בחיפה, במסגרת
16 ערעור על ההלטה מותב זה, לפיה אי ביצוע כיול במעבדה מוסמכת אינו אלא "פגם טכני אשר אינו
17 משפיע על דיוק המדידה" ודי למדינה שתעמוד בתנאים שנקבעו בפרשת בראונשטיין כדי לצאת
18 ידי חובתה בהוכחת העבירה (ראו עפ"י 5478-10-10 (ה"י) מדינת ישראל נ' דיגמל (טרם פורסם).
19 מיום 3.5.11) יצוין, כי מותב זה קבע, על סמך הנאמר בפרשת בראונשטיין, כי רשימת התנאים
20 שנקבעה בפרשת בראונשטיין איננה רשימה סגורה, ולפיכך, קיים מתח להיוספותם של תנאים
21 נוספים ככל שהמדע או ניסיון החיים יחייבו זאת, ולאור ההתפתחויות שהלו בשטח זה במדע,
22 ביצוע כיול עפ"י תורת המדידות המדעית במעבדה מוסמכת, הינה חובה החלה על המדינה. כן
23 נפסק, כי קיימת חובה כיול מכה הוראות סעיף 1 לחוק יסודות השפיטה עפ"י נורמות הלקוחות
24 מהמשפט העברי. ראו: ת"ת (ה"י) 3843-12-09 מדינת ישראל נ' דיגמל (טרם פורסם).
- 25 כך או כך, סוגיית חובת כיול מכשירי המדידה במעבדה מוסמכת כחלק ממערך ראיות התביעה,
26 טרם לובנה די צורכה בבית המשפט העליון, ולעת הזאת היא תלויה ועומדת להכרעתו.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 הנה כי כן, התנאים שקבע בית המשפט העליון בפרשת בראונשטיין מדברים על מהימנות
2 המדידה. כאשר לאמינות המכשיר המודד, לא נקבעו מסמרות בפרשת בראונשטיין מהסעם
3 הפשוט שנושא זה לא הועמד במוקד הערעור.

4 נושא מהימנות מכשיר המדידה שב ועלה על שולחנו של בית המשפט העליון למעלה מעשור
5 לאחר פרשת בראונשטיין, בפרשת לוי-עטיה (פ"פ 4682/01 ורע"פ 2216/01 גבריאל לוי ומשה
6 עטיה נ' מדינת ישראל (2003)). בפרשת לוי-עטיה נקבע, כי אמינות מכשיר המדידה (באותו ענין
7 דובר בממליץ) אינה עוד בספק, וזאת משום שאמינותו של מכשיר המהירות חזרה ועמדה בכור
8 ההיתוך של הביקורת השיפוטית ויצרה הלכה ולמעשה, 'מסה קריטית' של בחינה שיפוטית, אשר
9 אישרה את אמינותו, והובילה לקביעת חוקה עובדתית בדבר אמינות המכשיר. אמינות זו התבססה
10 על מסה קריטית של ביקורת שיפוטית בארץ ובהו"ל אשר בהנה את מהימנות המכשיר. עוד פסק
11 ביהמ"ש העליון, כי כל הכופר באמינות מכשיר המדידה הנטל עליו לסתור ולהראות את חוסר
12 אמינותו של מכשיר המדידה. פסיקה זו של ביהמ"ש העליון התייחסה כאמור למכשיר מדידה
13 אלקטרוני מסוג ממל"ז.

14 מהימנות מכשיר ה"דבורה" טרם נבחנה בבית המשפט העליון ובכל הנוגע למכשיר זה לא ניתן
15 לומר כי קיימת 'מסה קריטית' כלשון ביהמ"ש העליון בפרשת לוי-עטיה, אשר בחנה את מהימנות
16 המכשיר. עם זאת, מהימנות המכשיר נבחנה לעומק בערכאה הדיונית וזאת לאחר שבית המשפט
17 לתעבורה שמע עדויות מומחים וקבע על יסודן את אמינות מכשיר ה"דבורה" ואמינות המדידה
18 המבוצעת על ידו. על יסוד כל אלה קבע בית המשפט, כי "מכשיר ה"דבורה" הינו מכשיר אמין
19 ומדויק לצורך מדידת מהירות נסיעתו של כלי רכב" (ח"ת (כ"ש) 5729/08 מדינת ישראל נ' ציטרון
20 צבי, (2009) (להלן: "מס"ד ציטרון").

21
22 עם זאת, קבע בית המשפט בפרשת ציטרון, כי לצורך מהימנות המדידה על התביעה להוכיח מס'
23 תנאים כפי שאלה נקבעו בפסק הדין. יצוין, כי משטרת התנועה אימצה את קביעותיו של בית
24 המשפט בעניין ציטרון וערכנה את נוהליה בהתאם ואף שינתה את ספסי העבודה הנוגעים לרישום
25 דו"חות באמצעות מכשיר ה"דבורה" (ראו חוזר תביעות 11-09).

26

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

התביעה
מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 התנאים שנקבעו בפס"ד ציטרון לצורך וידוא דיוק המדידה הם כדלקמן:
- 2 א. יש לקבץ 3 קמ"ש מכל מהירות עליה מצביע מכשיר ה"דבורה" כמהירות נמדדת.
- 3 ב. כדי להבטיח את תקינותו ומידת דיוקו של מכשיר ה"דבורה", צריכה המדינה להוכיח כי
- 4 המכשיר עבר ביקורת תקופתית שנתית (למחות פעם אחת בשנה).
- 5 ג. חובה על המדינה להוכיח כי השוטר המפעיל עבר הכשרה בקורס מסודר להפעלת
- 6 המכשיר.
- 7 ד. חובה על המדינה להוכיח כי השוטר ביצע בדיקות תקינות למכשיר (5 בדיקות בסה"כ)
- 8 בתחילת המשמרת ובסיומה. דף הבדיקות חייב להיות תלק מראיות התביעה בתיק לצורך
- 9 הוכחת תקינות המכשיר.
- 10 ה. השוטר המפעיל חייב לתאר בדו"ח את המצב בו נמדד רכב המטרה (כלומר: רכב מודד
- 11 בתנועה או נייח, רכב המטרה בתנועה נגדית או באותו כיוון תנועה, סוג האנטנה
- 12 שנבחרה: קדמית או אחורית והאור החיוויים שקיבל השוטר מצג המכשיר בזמן המדידה.
- 13 ו. כדי להבטיח כי רכב אחר (ובכלל זה רכבת, משאית, אופנוע או כל כלי רכב אחר) אינו
- 14 נוסע במקביל לרכב הנמדד ובכיוון נסיעתו, חייב לוודא השוטר המפעיל (ולציין זאת
- 15 מפורשות בכתב) כי בטווח של 50 מטר לפחות משני צידי הכביש בשעת המדידה לא
- 16 היתה תנועה של כל כלי רכב מכל סוג אשר נע בכיוון הנסיעה של הרכב הנמדד.

דיון ויישום ההוראות הנורמטיביות:

- 17
- 18 להלן אפנה ליישום כללי ההלכה הפסוקה על המקרה הקונקרטי שבפני.
- 19
- 20
- 21 כפי שכבר קבעתי לעיל, שאלת מהימנות המכשיר הוכחה במקרה הקונקרטי שבפני. באשר
- 22 לתקינותו, לפי חומר הראיות שבפני הוכח כי מכשיר ה"דבורה" הספציפי היה תקין בעת מדידת
- 23 המהירות. המכשיר עבר ביקורת תקופתית ביום 31/7/08 כעולה מתעודת עובר הציבור ח/1.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תנ"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 בטופס הביקורת ההקופתית ת/7 מורטו הבדיקות השונות שנערכו למכשיר ה"דבורה" נשוא תיק
2 זה. מיפרט בדיקות זה תואם את המיפרט הנכלל בהוות דעתו של בן הרואה המבוססת על הודאות
3 היצרן. כמו כן, עולה מהראיות כי המכשיר עבר טיפולים שונים כעולה מכרטיס המכשיר ת/6. בין
4 התאריכים 24/8/08 ל- 23/12/08 לא נרשמה בכרטיס כל תקלה במכשיר.

5
6 נותר אם כן, לרון בהתקיימותם של שני התנאים המצטברים הבאים: א) מיומנותו של המפעיל
7 ב) שמירה על כללי ההפעלה הבסיסיים כפי שנקבעו בפרשת ציטרון.

8
9 ארון כתנאים אלה כסדרם.

10

11

א) מיומנותו של המפעיל:

12 כאשר למהימנות המפעיל, אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה, כי הגם שהמדינה הוכיחה כי
13 השוטר עבר הסמכה להפעלת מכשיר "הדבורה", מעדותו בפני עולה כי השוטר לא היה מיומן די
14 צורכו, כנראה, בשל הוסר ניסיונו אותה עת, וכיצע שורה של שגיאות מהותיות במהלך האירוע
15 כפי שיפורט להלן.

16

17 השוטר המפעיל נשאל האם הוא מגדיר עצמו כשוטר מיומן, והשיב שהוא מוסמך להפעיל מספר
18 מכשירים וכיניהם מכשיר "הדבורה", אותו הוא מפעיל בתדירות של אהת לשבועיים – שלושה
19 ובזמנו, בעת האירוע, אינו זוכר במדויק אך חושב שמדי יום. ברם, השוטר אישר כי בהקופת
20 רישום הדו"ח נשוא תיק זה היה "טירון", וכלשונו: "באותה תקופה זה היה המכשיר מהירות
21 הראשון שהוכשרתי עליו מעולם לא רשמתי דוחות מהירות..." (עמ' 26 שורה 20-21).

22

23 השוטר התבקש לספר לביהמ"ש את השלבים בהכנה למשמרת בתחנה, מתאר כי הוא מגיע, עושה
24 תדורך, הותם על ציוד, מעמיס אותו לניידת האישית ויוצא לשטת. באופן פרטני לגביי "הדבורה",
25 מבצע את הבדיקות הדרושות לדבורה, בדיקה עצמית כהפעלה, בדיקה משקט, בדיקה שעון עצר,
26 בדיקה לו-היי ובדיקה קולנים. כאשר נשאל למה כאשר הוא מפרט את הבדיקות, הוא נעזר בחומר
27 הכתוב שלפניו, השיב כי הוא נעזר כדי שלא לטעות, מאחר ואינו מפעיל את המכשיר בשנה וחצי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תתי"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 האחרונות בתדירות גבוהה והוא מבצע את הבדיקות לפי הוראות ההפעלה מאחר והן ארוכות
2 ומסובכות (עמ' 20 שורות 8-20).

3

4 כאשר לבדיקת הקולנים שגה השוטר, טען שיש 6 שלבים לבדיקת הקולנים וטען כי כאשר עושים
5 בדיקה של אנטנה קדמית הקולן הראשון הוא של 75 קמ"ש ולאחר מכן הקולן של ה- 30 קמ"ש,
6 אח"כ ביקש לתקן עצמו, אהז בכרטיס ההפעלה ולאחר שעיין בו תיקן דבריו ואמר כי קודם ה- 30
7 קמ"ש (עמ' 38 שורה 13-9).

8

9 אציין, כי לכל אורך עדותו נעזר השוטר המפעיל בכרטיס המכשיר בו הצטייד לקראת עדותו ועיין
10 בו לא אחת במהלך עדותו כאשר נדרש לענות על שאלות שונות, כגון בדיקות שיש לבצען
11 בתחילת המשמרת ובסיימה ומשמעות בדיקות אלה. ודוק, אינני מצפה כי שוטר מפעיל ידע
12 לרקלם בעל פה את משמעות הבדיקות כפי שנשאל ע"י ההגנה, אך מי שמעיד על עצמו שהוא
13 הפעיל מדי יום את המכשיר, מצופה ממנו שישלוט היטב במערך הבדיקות שיש לבצע במכשיר
14 מבלי שייעזר לצורך כך בחומר כתוב (מדובר ב- 5 בדיקות בסה"כ), ובוודאי שלא מצופה ממנו
15 שישגה שגיאה כה מהותית בסדר בדיקת הקולנים, סדר פעולה שנחשב אלמנטרי ביהס לבדיקת
16 מכשיר ה"דבורה" (ראה עדותו של מומחה התביעה מר בן הרואה).

17

18 אין בדו"ח שערך השוטר ציון מהו מצב התנועה בכביש, הוא לא ציין את המרחק שעבר עד שעצר
19 את הרכב הנאשם, הוא נשאל למה לא ציין זאת והשיב כי הוא לא זוכר אם היה או לא היה עומס.
20 כאשר לציין המרחק בו עצר את רכב הנאשם, לדבריו, הבין בדיעבד ששגה והיה צריך לעשות
21 (עמוד 22 שורה 9).

22

23 השוטר אישר כי המקום בו אכף מחירות, הוא מקום חשך מאוד (עמ' 25 ש 8). הוא אף ציין כי
24 הסתתר היטב במפרצון בו עמד לאור הצמחיה במקום ולכן היה כלתי נראה לנהגים. עם זאת, העיד
25 כי שמר על קשר עין רצוף מהרגע בו מדד את הרכב של הנאשם (עמ' 22 שורה 8). כאשר הופנה
26 לתמונת המיקום בו עמד בנו/1 ונשאל כיצד ייתכן שעמד במקום בלי תאורה וצמחיה מסביב
27 והצליח לשמור על קשר עין רצוף עם רכב החולף במהירות כה גבוהה 217 קמ"ש, השיב השוטר,

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 כי דלק אחר רכבו של הנאשם תוך הפעלה המהבהבים, הנאשם בלם בתריקת בלמים האט את
2 מהירות נסיעתו ולא הגיע אף רכב מאחוריו. ברם, התיאור האמור, והכוונה בעיקר לבלימת החירום
3 שעשה לדבריו הנאשם, לא בא זכרה בדו"חות שערך השוטר. כשנשאל מדוע אין זכר לדברים
4 אלה, עליהם הוא מעיד בבית המשפט כמעט שנתיים לאחר האירוע, השיב: "מהתרגשות כנראה
5 שכחתי ומאז למדתי והשכלתי ואני רושם" (עמ' 22 ש 26).
6
7 כאשר למקום עמידת הניידת ושם השוטר, כי עמד עם הניידת בקילומטר 49.1 כאשר בפועל אישר
8 כי מיקום זה אשר צויין על ידו בדו"ח אינו נכון (עמ' 26 שורה 15). הוא ציין כי בזמנו לא ידע
9 שעליו לציין קילומטר מדויק עכשיו יודע כי "למד" מאז. מעיד כי היום מבין שעמד בקילומטר
10 49.3 בערך כיוון שקילומטר 49 זהו מקום מסוכן לעמוד בו. לדבריו, באותה עת לא ידע הרבה
11 דברים שצריך לעשות ומאז הפיק לקחים (עמ' 36 שורה 24-25).
12
13 השוטר העיד וידע למסור פרטים מאור קונקרטיים ביחס לרכבו של הנאשם, כמו: סובארו 4B
14 מנוע 3000, למרות שכל אלה לא בא זכרם בדו"חות שערך. על כך נשאל מדוע לא ציין זאת בדו"ח
15 שערך, השובתו הייתה "מטעמי התלהבות", שכן, מדובר במהירות הריגה וייתכן שלא היה מרוכז
16 בחלק האחרון של האכיפה, זה "אירוע הריג" אמר השוטר. עם זאת, באותה נשימה אישר כי מאז
17 דוח זה ערך הרבה יותר מ-500 דוחות (עמ' 12 שורות 10-3).
18
19 בית המשפט הבחין באי התאמה או טעות נוספת במהלך עדותו של השוטר שעלתה מהשוואת
20 זיכרון הדברים להפעלת מכשיר הרבורה לבין דו"ח הנסיבות. בזיכרון הדברים צוין, כי מכשיר
21 ה"דבורה" היה בניידת 14811 ואילו בדוח הנסיבות ציין כי המכשיר מוחקן ברכב 14817. השוטר
22 השיב, כי המדובר בטעות סופר וכי הוא כדרך כלל עובד עם ניידת 811, זה הרכב שהיה צמוד אליו
23 ובאותה משמרת, נתנו לו רכב אחר, ובעקבות טעות סופר רשם 811 ורק בנסיבות שם לב ורשם
24 ניידת 817. הנכון הוא 817 וזה נכון גם לגבי יומן ההפעלה.
25
26 השוטר ציין, כי רשם את תגובתו של הנאשם ע"ג הדו"ח. הנאשם הכחיש תוכן דברים אלה.
27 מסתבר כי השוטר לא איפשר לנאשם לחתום על הדו"ח לשאלה מדוע לא איפשר לו לחתום על

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

נת"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ'

1 הדו"ח השיב השוטר: "מכח האינרציה אני לא נותן לאף אחד להתחם על הדוחות כי אני לא נותן
2 לאף אחד את העט שלי. אני נותן את הדוח ביד. אני מתנצל" (עמ' 38 שורות 26-28).

3
4 כסיכום ביניים, אציין כי עולה ברורות שהשוטר המפעיל לא היה מנוסה דיו בעת רישום הדו"ח
5 לנאשם. הוא שגה שגיאות מהותיות רבות כפי שהראיתי לעיל והוא אף הודה בכך. הוא העיד על
6 נתונים שאין להם זכר בחומר הראיות וניסה לתרץ מהדלים רישומיים מהותיים שונים בעדות
7 מאוחרת, כבושה. אין בידי לקבל זאת. לא מתקבל על הדעת כי שוטר אשר עורך מאות דוחות יוכל
8 אחרי כמעט שנתיים מאז ערך את הדו"ח לחקן דוחות שערך ולהוסיף לדאיות מה שלא היה בהן
9 מלכתחילה תוך הפתעת ההגנה בגרסאות ונתונים אשר כאמור לא היו בחומר הראיות (ראו: סעיף
10 77 (א) לחוק סדר הדין הפלילי).

11
12 אך בכך לא סגי, השוטר כשל ביישום פראמטרים מהותיים נוספים בכיצוע המדידה כפי שאראה
13 להלן.

14
15 **ב) שמירה על כללי ההפעלה הבסיסיים כפי שנקבעו בפרשת ציטרון:**
16 לשאלת ביהמ"ש האם השוטר מודע למגבלות שקיימות על פי הפטיקה באכיפה באמצעות מכשיר
17 ה"דבורה". תשובת השוטר הייתה כי דברים אלה מופיעים במזכר החדש, מדובר בתנועת רכבת,
18 אם עבר כלי טיס במקום, שיש לציין את תוואי השטח, הררי או מישורי וכי צריך להמתין כ-3
19 שניות על מנת שהמהירות תהיה יציבה בצג המכשיר. כאשר התבקש לאשר אם בדק התקיימותם
20 של תנאים אלה, העיד כי לא זכור לו אם בדק את כל הפרמטרים ביום האירוע וכי זה לא היה חלק
21 מהוראות ההפעלה של המכשיר, לפי "מה שהוא זוכר". (עמ' 12 שורה 29 וממשיך לעמ' 13 עד
22 שורה 2). די היה בספק זה, שנוצר עקב עדותו של השוטר, כדי להרוץ את דינה של המדידה
23 שביצע השוטר. בהינה מעמיקה יותר מלמדת כי מסקנה זו מעוגנת היטב בחומר הראיות, כפי
24 שנראה להלן.

25
26 השוטר נשאל קונקרטית האם המתין כ-3 שניות מהרגע בו הופיעה המהירות של רכב המטרה של
27 הנאשם והשיב: "זה לא נדרש ממני או ואני לא זוכר" (עמ' 34 שורה 8). יצוין, כי גם קודם לכן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תתי"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 כעדותו, כאשר נשאל על האופן בו מדד את רכב הנאשם העיד כי לחץ על כפתור הנעילה LOCK
2 ומיד לאחר מכן על כפתור ה-X והסביר שהדבר "לוקח חצי שניה או שניה" (עמ' 27 שורה 13).
3
4 השוטר לא ציין כי יש עקומה במקום בו הפעיל את המכשיר, השיב כי זה דבר שלא נדרש בו, גם
5 היום ולכן לא ציין זאת (עמ' 34 שורה 12).
6
7 העד הסכים עם הטענה כי לא ניתן היה לראות כלילה אם היו רכבים בדרך הלא סלולה הצמודה
8 למקום בו אכף את המהירות. עוד הסכים, כי אכן לא זוכר אם היו רכבים בנתיב הנגדי בזמנו, לא
9 ציין את זה, דבר שהיום לדבריו הוא מקפיד לציין.
10
11 עוד הוסיף ביחס לתוואי השטח במקום, כי במקום שרות מצד ימין ושמאל וכדורך היכן שעמד,
12 מאחוריו בצד ימין, זהו סוף רכס של הר כך שאינו מעריך שיש רכב שנסע על ההר. נשאל על ידי
13 התובעת, כי בהתבסס על כך שהיא יודעת שדאה את המקום, איזה כלי רכב יכולים לנסוע בשדות
14 מימין במקום בו עמד. ההגנה לא התנגדה לשאלה זו למרות שמדובר בהערכה או השערה לגבי
15 מצב דברים. השוטר השיב שרכב פרטי יכול לנסוע שם, אך טען כי במהירות מאוד נמוכה
16 "טרקטור או גייפ במהירויות נמוכות" (עמ' 13 שורות 9-14). עם זאת, הבהיר כי משאית או
17 אופנוע יכולים לנסוע שם, לדבריו, יותר סביר שאופנוע, הוא לא מעריך שמשאית יכולה לנוע שם.
18 אך הוא לא מכיר ממש טוב את השביל. הוא אישר כי היה עליו לציין את הדברים בדו"ח וגם עניין
19 זה של רכב אחר הנמרד נוסע בכיוון נסיעתו לא ציין ברוח.
20
21 יצוק כמפורט לעיל, כי מעדותו של השוטר עולה שהוא עמד במפרצון מוסתר היטב, במקום
22 צמחיה, בין הכביש לבין השטח יש שיה מאוד גדול, צמחייה צמודה לכל המעקה, עד לתחילת
23 הירידה (שורות 29-32 עמ' 13). בנוסף, אישר קודם לכן, כי המקום בו עמד שרירי בעלטה גמורה.
24 מכאן, החשש הוודאי כי השוטר לא יכל (גם אם רצה) לוודא כי אין תנועה בצדדי הכביש בו ביצע
25 את האכיפה.
26

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תתי"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 באשר לשמירת קשר עין במרחק של 50 מ' לצידי הרכב הנמדד, השיב השוטר כי לא נאמר 50 מ',
 2 נאמר סביב שטח ההפרדה, צריך לרשום תנועה של כלי רכב מימין ומשמאל. דבר אשר אינו
 3 מתיישב עם הנחיות המומחה בן הרואה כפי שגם באו לידי ביטוי בענין ציטרון.
 4
 5 די בפגמים שהראתי לעיל כדי לשמוט את הקרקע מתחת למדידה שבוצעה, אך מעבר לאלה,
 6 בבחינת למעלה מן הדרוש, אציין, כי קיים קושי של ממש בהסתמכות על גרסת השוטר המפעיל
 7 ומתן אמון בגרסתו. למסקנה זו הגעתי על רקע בחינת עדותו של השוטר ותגובותיו כפי שהשתקפו
 8 במהלך עדותו למשמע תגובותיו לצילומי וידאו (ראיות ההגנה) בהם הוא תועד במהלך עבודתו על
 9 ניידת ה"דבורה" ונוכח תוכנם של צילומים אלה.

10
 11 טעמים נוספים - ספק בגרסת השוטר המפעיל:

12
 13 אקדים ואבהיר לקורא, כי הנאשם ערך צילומי וידאו רבים לשוטרי התנועה המפעילים את מכשיר
 14 הדבורה והתמקד בעיקר במקום בו עמד השוטר כאשר ביצע את המדידה ביחס אליו (כביש 70)
 15 ובשוטר המפעיל מר אייל שרון שמרד אותו. לבית המשפט הוגשו ע"י ההגנה עשרה דיסקים
 16 נושאי שעות צילום רבות. אע"פ, כי למרבית הצילומים אין ערך ונפקות ראייתית לנדונו. ברובם,
 17 מבצע הנאשם עצמו קריינות ופרשנות לתמונות הניצפות ומבקש מהצופה להסיק מסקנה כזאת או
 18 אחרת. כך למשל, מצלם הנאשם אורחה בעלטה גמורה ומציין כי רואים רכב שלא היה בודד בנתיב
 19 נסיעתו והניידת דולקת אחריה והרו"ח שנרשם לא היה חוקי. במקומות אחרים מתייחס הנאשם
 20 לניידת מסויימת ונוקב במספרה אך אין לכך עדות אובייקטיבית בצילומים, כך גם לגבי שעות
 21 והאריכים בהם נקב "בקריינות" המלווה סרטונים אלה. יהוד עם זאת, ישנם מס' צילומים שבהרתי
 22 ליתן להם משקל ואלה הצילומים בהם נראה השוטר המפעיל. כאמור, במהלך המשפט התרתי,
 23 לבקשת ההגנה, הצגת מס' חלקים מהסרטונים כדי לעמת את השוטר עם תוכנם, אך מרבית
 24 הסרטונים הוגשו לבית המשפט כראיה עצמאית. המשך דיונונו כאן יסוב סביב אותם קטעים
 25 רלבנטיים הנוגעים לשוטר המפעיל.
 26

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

נת"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ'

1 בסרטון הראשון מיום ה-6.11.09 נראה השוטרי המפעיל מגיע לניידת עם שוטרת, הוא נשאל
2 והשיב כי מזהה עצמו. נשאל על מהלך הדברים בסרטון, האם מדובר בתחילתה של משמרת או
3 בסיומה, והשיב כי הוא אינו יודע. הוא נשאל האם זהו המקום בו בדרך כלל עושה את הבדיקה,
4 השיב כי מה שנראה בסרטון זוהי הכניסה מצד ימין לשלוחה, זהו מבנה ארוך והמשל"ט נמצא
5 לקראת האמצע, שם הוא מבצע בדרך כלל את הבדיקות. הואיל ובסרטון הוא לא ניצפה עוצר
6 במשל"ט לביצוע הבדיקות, הוא נשאל האם זוהי יציאה למשמרת, הוא השיב כי כלל לא ידע אם
7 הפעיל באותו יום את הדבורה והוסיף כי כלל לא ברור שעשה את הבדיקה בשעה הזו, ייתכן ועשה
8 לפניו או אחרי. יודגש, כי העד מיוזמתו כיוון לעניין הבדיקה ועל כך נשאל מהיכן הוא הסיק כי
9 משהו כיוון לכך שלא עשה את הבדיקה ולכך הוא השיב כי ייתכן שיש זיכרון דברים של אותה
10 משמרת.

11
12 בסרטון מיום 7.11.09, נשאל האם מזהה עצמו, תחילה השיב שלא בטוח לאחר מכן אמר שהוא
13 מזהה. בהמשך נראה סרטון נוסף אשר צולם בכביש 70, ק"מ 49.5, נשאל האם הוא מזהה את
14 האורות אשר מצולמים שם והאם זהו מצב התנועה אשר הוא אכף, לכך השיב בשלילה ועמד על
15 כך שרכבו של הנאשם היה רכב בודד בכיוון נסיעתו.

16
17 כאשר נטען כלפיו ביהס לשני המקרים בהם צפה, כי לא ביצע את הבדיקות כשיצא למשמרת,
18 תשאל האם ייתכן והיה לחוץ באותו יום, הש בהתרגשות, העד השיב כי הוא לא מבין כיצד
19 מסיקים שבמשמרות אלה הפעיל את מכשיר הדבורה וכיצד ניתן להסיק שזוהי תחילת משמרת.
20 עוד הוסיף, כי כלל לא צריך לעשות בדיקה לא בתחילת המשמרת ולא בסיום המשמרת, אלא
21 עורכים את הבדיקה ברגע שרוצים להתחיל לעבוד, ניתן לעשותה בכל מקום.

22
23 בסרטון אחר שהוצג בפני השוטרי המפעיל, נראה השוטרי נכנס לרכב ויצא מן התחנה מבלי
24 שהתעכב לביצוע הבדיקה במשל"ט, ולכן נטען כלפיו ע"י הסניגור כי ניתן להסיק כי לא ביצע את
25 הבדיקות. העד הגיב כי אם צולם לדוגמא בשעה 10:05 וביצע את הבדיקה בשעה 10:00 מן הסתם
26 שהדבר לא ידאה בצילום. ברם, תשובה זו מעוררת קושי שכן, על פי עדותו של העד נטען כי
27 בדיקה אורכת כ-15 דקות. מעבר לכך, ביהמ"ש ביקש הבהרה מהעד נוכח הקשיים שעלו מעדותו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תנ"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ'

- 1 בנקודה זו, שכן בסרטון נראה כאילו הוא רק החל את המשמרת. השוטר השיב לביהמ"ש, כי אכן
 2 סביר להניח שהחל את המשמרת אותה עת, אך אין הדבר מעיד על כך שלא ביצע את הבדיקות.
 3 נוכח תשובה זו נאמר לו כי על סמך דבריו שלו עצמו הוא מבצע את הבדיקות במשל"ט, מה גם
 4 שהוא אישר שהוא החל את המשמרת, ולמרות זאת, נראה בסרטון שהוא עוזב את התחנה מבלי
 5 לעצור במשל"ט. העד השיב, כי הוא נכנס לניידת לבד ולא יצא לאכיפה אלא, כנראה, לאסוף
 6 מתגרב, ושיער שכנראה ביצע את הבדיקה במקום אחר. כאשר אמר לו הסניגור כי אם יראה לו
 7 באותו יום אותו כי רשם מיזכר כי אכן ערך את הבדיקה בתחנה למרות שבסרטון רואים בבירור
 8 שהוא לא ערך אותה, ומה יאמר על כך, השיב העד על כך "כנראה אני שקרן" (שורה 31 עמ' 32).
 9
 10 לשוטר הוצג דו"ח מהירות שערך - 2/1, לאחד גיזאל מתמודד. מוצג לשוטר סרטון, נטען כלפי
 11 השוטר כי ניתן לראות ששוב הוא יוצא בתחילת משמרת מבלי לערוך בדיקות כלל ואילו בזכרון
 12 דברים של אותו הדו"ח מצוין על ידי השוטר כי באותו תאריך, 19.6.09, בשעה 22:00 ביצע
 13 בדיקות תקינות בתחילת משמרת, השוטר התבקש להגיב לכך ואמר תחילה כי אינו מזהה את עצמו
 14 בסרטון, רק בהמשך הוא אישר כי הוא השוטר הנראה בסרטון. הוא זיהה את עצמו הולך לחזית
 15 הרכב ואז פותח את הדלת האחורית והוא מוסיף ומתאר את מה שנראה בסרט, כיצד הניח ניידת
 16 על דלת תא המטען (הבאגז'), ואז אמר, כי ייתכן ובאותה עת לא התעסק עם מכשיר הדבורה. על
 17 כך נשאל, מתי אם כן כתב את 2/1 והשיב את התאריך והשעה הנקובים בדו"ח, לעניין זיכרון
 18 הדברים אשר מעיד כי ערך בדיקות בזבולון, משיב כי בשעה 22:00 בתאריך האמור. נשאל האם
 19 ייתכן כי באותו יום שכה לבצע את הבדיקות משיב כי סביר להניח שלא, אך הוא רק בן אדם
 20 ומציין כי כבר נשאל על כך קודם (עמ' 33 שורה 5-1).
 21
 22 עדותו של השוטר המפעיל הייתה קשה בעיניי. כפי שהראתי לעיל, השוטר שגה במס' רב של
 23 נקודות מהותיות וניכר כי כלל לא היה מיומן בהפעלת המכשיר ואף לא בהפקת דו"חות המשקפים
 24 הלכה למעשה את הנתונים בשטח. ברם, הקטעים בהם צולם המהישו לבית המשפט כי השוטר
 25 מנסה להרהיק עצמו מכל מהדל ויהי מה. כאשר נראה בבירור בסרטון, הכחיש תחילה כי זה הוא,
 26 ורק כאשר היה ברור למדי כי זה הוא, הור בו ואישר זאת. טענותיו בביצוע בדיקה ליד המשל"ט
 27 התברר כחסרות שהר נוכח הצילומים שהוצגו. כאשר נראה בבירור כי כלל לא בוצעה בדיקה טען

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תז"ע. מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 כי יתכן שאת בדיקה זו ביצע טרם שהחל הצילום, כאשר עומת עם גרסתו לפיה הבדיקה אורכת 15
2 דקות, טען באופן סתמי שכלל לא ברור שלא ביצע את הבדיקות. בנוסף, טען שאין כל הסיבות
3 לביצוע הבדיקות בתחילת משמרת וסיימה אלא יש לעשותן רק כשמתחילים לעבוד וניתן לעשות
4 זאת בכל מקום. טענה המעידה יותר מכל על חוסר מיומנותו.

5
6 אמת, הצילומים לא קונקלוסיביים, אך שילובם במסיפס הראיתי שבפני בית המשפט, בצירוף
7 הגובת השוטר המפעיל ותגובותיו להטחת הדברים בפניו כפי שזכורות היטב לבית המשפט, מטים
8 את הכף בצירוף לכיוון תמיהה רבתי ואף מעבר לכך ביחס לגרסתו של השוטר בדבר ביצוע
9 הבדיקות הדרושות. עד אני לכך, כי בסרטונים לא מדובר באותו יום בו יצא השוטר לאכיפה בתיק
10 שבפניי. איני מביא את הדברים בהקשר זה אלא ביחס למהימנותו של השוטר המפעיל. אם שוטר
11 מפעיל מכשיר "דבורה" מעיד על עצמו כי הוא מיומן ומעדותו עולות סתירות ותמיהות רבות
12 באשר למיומנותו זו ואף למהימנות דבריו שעה שבראיה אובייקטיבית ניצפים מהרליו והוא ממחר
13 להרהיק עצמו, ואם הוא סבור כי אין צורך לבצע את הבדיקות בתחילת משמרת ובסיימה אלא רק
14 בסמוך לביצוע אכיפה – אם אלה פני הדברים, יש לדידי נפקות רבה להתנהלות זו בחזית סוג של
15 'מודוס אופרנדי' המאפיין את השוטר המפעיל והמעיד עליו. בנסיבות אלה, הנני קובע כממצא כי
16 לא אמנה עלי גרסתו של השוטר המפעיל לפיה ביצע כדבעי את הבדיקות הדרושות לצורך
17 האכיפה בתיק נדוננו.

החייחוסות לטענות הצדדים:

טענות המאשימה:

22 טוענת המאשימה, כי הנאשם הודה במיוחס לו ומפנה הן לתגובת הנהג בדו"ח והן לדבריו בטופס
23 השימוע ועל כן מבקשת ללמוד מהתבטאויות אלה כי הנאשם הודה בכך שנסע במהירות המיוחסת
24 לו ולהרשיעו על סמך הודאות אלה, אין בידי לקבל טיעון זה.
25 כאמור, הבסיס להרשעה בעבירות מהירות הנמדדות באמצעי אלקטרוניים הם לפי כללי היסוד
26 שהותוו בפרשת בראונשטיין, ובאשר למדידה שבוצעה במכשיר הדבורה, עפ"י הכללים שנקבעו
27 בפרשת ציטרון. כך גם גורסת המאשימה. לפיכך, אם לא מתקיים אחד התנאים (וכאן לא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תה"ע מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 מתקיימים שני תנאים מצטברים), לא יכולה להשתכלל עבירה. אמת, על דרך הכלל, להודאת
 2 נאשם משקל רב. כך וביתר שאת שעה שהדברים נאמרו בספונטאניות שהרי לפי הפסיקה יש ליתן
 3 להוראה בנסיבות אלה משקל רב בהיותה הגובה טבעית ומיידית של הנאשם. דא עקא, כי אין
 4 בתיק זה הודאה. הנאשם לא הודה כי נסע במהירות המיוחסת לו. התבטאויותיו הינן לכל היותר
 5 ראשית הודיה. בעוד הודיה יכולה לשמש בסיס להרשעה אם ימצא לצידה 'דבר מה נוסף', ראשית
 6 הודיה עשויה אך להצטרף לראיות אחרות ולשמש תוספת ראייתית ויחד עמן להכריע את הכף
 7 לתובת הנאשם (ע"פ 216/74 מדינת ישראל נ' כהן פ"ד כט 1 352). יתרה מזאת, הודיה בתיק בו
 8 מיוחסת לנאשם עבירת נהיגה במהירות מופרזת וספציפית, הלוייה בקיומם של תנאים רבים
 9 ושונים, וזאת מכיוון שהמהירות המיוחסת לנאשם הינה פונקציה של פראמטרים מדעיים שונים,
 10 הנובעים מכלי המדידה, על מנת שהמדידה תשקף נכונה את מהירות נסיעתו של הנאשם (ראה
 11 ערותו ער התביעה מר בן הוראה).

12

13 במקרה דנן, הנאשם מכחיש את תוכן התגובות שנרשמו מפיו, ונוכח הוסר המהימנות שייחסתי
 14 לשוטר ולקושי שבהתנהלותו, ספק רב בעיני באם הדברים שרשם נרשמו כהווייתם. אזכיר, כי
 15 השוטר סירב ליתן לנאשם את העט לתתום על הדו"ח "כי הוא לא נותן את העט שלו", כדבריו.
 16 ברם, אפילו הייתי מגיח לטובת המאשימה כי הדברים שנרשמו מפיו הן אכן תגובותיו המדויקות
 17 והמלאות של הנאשם, מהווים דבריו, לכל היותר, ראשית הודיה אשר היה בכוחה לקשור אותו
 18 לביצועה של עבירה, שהרי הנאשם לא הודה בהגובות שנרשמו מפיו, כי נסע במהירות המיוחסת
 19 לו, אלא קשר עצמו לביצוע העבירה בכך שהתבטא בביטויים מפלילים כגון: "בדקתי את הרכב".
 20 דא עקא, כי לצורך השתכללותה של העבירה הספציפית המיוחסת לנאשם, לא די בראשית הודיה
 21 זו. כדי לבסס את מהירות המדויקת המיוחסת לנאשם, היה על המאשימה להוכיח תנאים נוספים
 22 אשר כאמור לא הוכחו. לפיכך, לא זו בלבד, שאין בפני בית המשפט 'דבר מה נוסף' שיצטרף
 23 להודיותיו של הנאשם כדי שניתן יהיה לבסס הרשעה, אלא ששלל הפגמים עליהם הצבעתי לעיל
 24 ממוטט כליל את התשתית הראייתית בתיק זה, ועל כן לא ניתן לבסס הרשעה במידה הדרושה
 25 בפלילים לנאשם על סמך דברים שאמר בדו"ח ובהליך השימוע.

26

27

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"א מדינת ישראל נ' [REDACTED]

טענות ההגנה:

1
 2 נזכה מסקנתו האמורה מהייתר הצורך לדון ביתר טענות ההגנה. בקליפת האגרו אציין, כי ההגנה
 3 הגישה, כאמור, שלל רב של צילומי וידאו ביתס לשוטר המפעיל ואף ביחס לשוטרים אחרים,
 4 צמיתי בצילומים אלה, וכפי שכבר ציינתי אין בתוכנם משקל ראיתי של ממש. למרבתם מצרף
 5 הנאשם, אשר צילמם, פרשנות וקריינות בה הוא מציין הברים שכלל אין לגביהם כל עדות
 6 אובייקטיבית. כך למשל בדיסק מספר 2 נראית נידת תנועה מגיעה, לא ניתן לראות את מס'
 7 הרישוי המלא רק את הספרות 81, הנאשם בקולו אומר "רוצה לראות אם השוטר יבצע בדיקה
 8 למכשיר הדבורה" אומר את מספר הניידת, אך לא ניתן לראותו כיוון שהעמודים מסתירים זאת.
 9 בדיסק מס' 4 הנאשם אומר בקולו שיש בידיו רוח תנועה שניתן לנהגת בשם רחל שיינפרבר מרח'
 10 גולומב, הנאשם לא מצלם את הדו"ח שלדבריו נמצא בידיו. השוטר מצולם כאשר הוא מגיע עם
 11 הניידת לתחנה, יורד מן הרכב, הנאשם ממשיך לצלם ואומר בקולו כי הוא נותן "ציאנט" לשוטר
 12 לבדוק את האנטנה החיצונית. הנאשם אומר בקולו כי השוטר אייל שידן לא מבצע בדיקות כנדרש,
 13 אך אין לכך עדות בדיסק. התאריכים והשעות בהן נוקב הנאשם לא מוכחות בשום אמצעי
 14 אובייקטיבי.
 15
 16 ההגנה הוסיפה וקבלה על התנהלות התביעה וטענה כי יש לזכות את הנאשם גם מטעמי הגנה מן
 17 הצדק וזאת משום שבמהלך המשפט ביקשה התביעה לבצע מקצה שיפורים, כלשון הסניגור, בכך
 18 שבכירי נציגי התביעה יחד עם מרבית עדי התביעה יצאו "לשטח", למקום בו עמד השוטר
 19 המפעיל עם הניידת, גבו ראיות הרשות, וזאת מבלי ליידע את בית המשפט ו/או את ההגנה בכך.
 20 עוד נטען, כי למרות התלטת בית המשפט אשר מנעה הגשת הראיות החדשות שנגבו, ניסתה
 21 התביעה להכניס ראיות אלה 'בדלת האחורית' והציגה אותן לעד המרכזי - השוטר המפעיל.
 22
 23 לאור התוצאה אליה הגעתי בבחינת ראיות התביעה, איני נדרש לבסס את הכרעתי על אדני
 24 ההשחק השיפוטי של הגנה מן הצדק. עם זאת, פטור בלא כלום אי אפשר ונוכת השיבות הדברים
 25 אחיחס בקצרה לטענות שהועלו.
 26

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ'

- 1 מדידת המהירות בוצעה ע"י השוטרים המפעילי, כאמור, ביום 11/9/08. ביום 27/4/09 בוצעה
 2 הקראת כתב האישום והנאשם כבר במיזחס לו. התיק נקבע להוכחות ליום 27/9/09. התיק לא
 3 נשמע באותו מועד ונדרה ליום 8/11/09 במועד זה לא התייצבו עדי התביעה. התיק נקבע
 4 להוכחות, התביעה עתרה בסמוך למועד בו היה קבוע התיק לשמיעת ראיותיה לדהיית הדיון,
 5 בנימוק שהיא מבקשת לשקול את עמדתה בתיק, באם להמשיך בהליכים אם לאו. לבקשה
 6 ובהסכמת הסניגור בהסתייגות שהביע, נדהה התיק לשמיעת ראיות ונקבעה ליום 11/3/10. ברם,
 7 כמועד זה ביקשה התובעת לתקן את כתב האישום ולהוסיף עד תביעה, את מר יצחק בן הרואה
 8 שערך הוות דעת כללית ביהס למכשיר הדבורה וכן ערך הוות דעת משלימה וספציפית לתיק זה.
 9 כמו כן, הודיעה התובעת לשאלת בית המשפט כי התוסף הומר הקירה חדש, בדמות מזכרים
 10 שערכו שני עדי התביעה מפעיל הדבורה השוטרים אייל שירן והשוטרת מתנדבת גבי סיגל אינו,
 11 לאהר שהשוטרים יצאו לשטח. הסניגור החנגד לתיקון המבוקש והתערעם על התנהלות התביעה.
 12 נטען שהעדים מטעם התביעה לא התייצבו לישיבת ההוכחות, ולאחר מכן עתרה התביעה לדהיית
 13 ישיבת ההוכחות בטענה כי בדעתה לבחון את עמדתה, הינו באם ראוי להמשיך בהליכים ולא
 14 לצורך מה שכונה "שיפוץ עדויות". עם זאת, הסכים הסניגור להגשת הוויד הכללית של מר בן
 15 הרואה.
 16
 17 בהחלטה מנומקת שניתנה בדיון מיום 11/3/10 דחה בית המשפט את בקשת התביעה מהנימוקים
 18 המפורטים בהחלטה, שעיקרם קיפוח הגנת הנאשם והפגיעה בזכות הנאשם להליך ראוי והוגן. עם
 19 זאת, בית המשפט התיר את תיקון כתב האישום לצורך הגשת הוויד של מומחה התביעה מר בן
 20 הרואה המתייחסת לאמינות מכשיר הדבורה, וזאת בהסכמת הסניגור. בית המשפט הבהיר כי לא
 21 יתיר הבאת הראיות החדשות שנגבו בעוד התיק התנהל בבית המשפט ונשמעה עמדת הנאשם
 22 כיחס לראיות. יודגש, כי שמיעת הראיות בתיק לימדה כי מסקנתו זו של בית המשפט ביהס לתיקון
 23 כתב האישום בדיון יסודה. עד התביעה המרכזי, השוטרים אייל שירן אישר כי הוא הוועק לשטח ע"י
 24 נציגי התביעה, שם נכתו נציגיה הכבירים של התביעה והמומחה מר בן הרואה, והוא התבקש
 25 להתייחס לאירוע נשוא כתב האישום ולרשום מזכרים (עמ' 16 שורות 1-12 ; עמ' 14 שורה 21
 26 ואילך ובעמ' 15 שורות 9-1). גם השוטרת מתנדבת גבי סיגל אינו שלא נכתה בביקור בשטח
 27 התבקשה ע"י התביעה לכתוב מזכר.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תז"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ'

1
 2 אין ספק, כי פעולות הקירה אלה שהתבצעו שעה שההליך המשפטי היה בעיצומו, לאחר שהנאשם
 3 הכין את הגנתו, תוהרים נגד זכותו של הנאשם להליך ראוי והוגן. זכותו של נאשם להליך ראוי
 4 והוגן הינה זכות יסוד בשיטת המשפט הישראלית ויש הטוברים כי הינה בעלת מעמד הוקתי על
 5 הוקי (ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' החובע הצבאי הראשי ואח' (2006); בענין מעמדה ההוקתי ראו:
 6 דברי כב' השופטה דורנו במ"ח 3032/99 ברנס נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (3) 354, 375; דברי כב'
 7 הנשיא (כתוארו או) ברק במ"ח 8483/00 דרעי נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (4) 253, 263; דברי כב'
 8 השופט טירקל בע"פ 1741/99 יוסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (4) 750, 767; דברי כב' השופטת
 9 שטרסברג-כהן בבג"צ 6972/96 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי, פ"ד נא (2)
 10 757, 782). לא ניתן להלום כי בעיצומו של משפט פלילי חיוזם התביעה מהלכים הקירותיים, תגכה
 11 ראיות וכל זאת כששני עדי התביעה המרכזיים בתיק, המומחה ומפעיל "הדבורה", נוכחים יחד
 12 בזירת האירוע לצד נציגי התביעה, וכל זאת מאהורי גבם של ההגנה ובית המשפט. מעשה שכזה,
 13 בטרם מסרו העדים את עדותם בבית המשפט, פגום הוא, ופוגע במהימנותם של העדים. הוא
 14 מעלה את ההשש, שבכך ביקשה התביעה הזדמנות ליישב את הסתירות והפיצוץ שבחומר
 15 הראיות ו"לבנות" מחדש את התשתית הראייתית בתיק. השש כבד לתיאום עדויות מרחף באויר
 16 כעננה קודרת, שעה שהעדים המרכזיים בתיק זה, נפגשו בשטח ושמעו זה את גרסתו של זה בטרם
 17 העידו (ראה לענין זה ע"פ 190/82 שאול מרוס נ' מדינת ישראל לו (1) 225, 226 וגם ע"פ
 18 1242/97 גרינברג ליאור נ' מדינת ישראל (אתר נבו) – לענין מפגש בין עדים). דומה כי כאשר
 19 טבע כב' השופט דב לרין בפרשת ארנסט יפת (ע"פ 2910/94 ארנסט יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד נ
 20 (2), 221, 389-390 (1996) את מבחן ההגנה מן הצדק כהתנהגות שערורייתית של התביעה
 21 שהדעת אינה סובלת (מבחן נוקשה שרוכך בפסיקה מאוחרת יותר, ראה פרשת בורוביץ להלן) -
 22 להתנהלות כמו זו שבפני כיוון דבריו. נזכור, כי "עיקר עניינה של ההגנה מן הצדק הוא בהבטחת
 23 קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן...לרוב (אם כי לא תמיד) חיוזם הפגיעה בצדקהו
 24 ובהגיונותו של ההליך הפלילי להתנהגות נפסדת של הרשויות; ובמקרים כאלה אכן מוטל על בית-
 25 המשפט לבקר את מהלכיהן" (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ, פ"ד נט(6),
 26 776, 806-807 (2005). עם זאת, נפסק כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק הינו
 27 מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תתי"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1
 2 בית משפט זה מנע כבר בראשית המשפט את הגשת הראיות "החדשות" שביקשה התביעה להגיש
 3 לתיק, לכשנדע לו כי דהייא תמימה לה עתרה התביעה, הפכה לאמיתו של דבר לשהות על מנת
 4 להפיק ראיות נוספות, כשערי תביעה מרכזיים נפגשים בזירת האירוע, ומבלי שהתביעה הדג
 5 שביהמ"ש וההגנה יהיו בסוד העניינים. בכך ביקש בית המשפט לשמור על טוהר ההליך המשפטי,
 6 על ה- DUE PROCESS לו זכאי הנאשם, שכן טוהר ההליך הוא בבחינת סם החיים של מערכת
 7 המשפט שבלעדיו לא תזכה מערכת המשפט לאמון הציבור. מכאן התומרה היתרה בהקפדה על
 8 זכות יסוד זו. התביעה אינה רשאית לפגוע בזכות יסוד זו כדי להביא להרשעתו של נאשם, וכפי
 9 שהבהיר זאת כב' השופט לזין בפרשת ארנסט יפת "אסור לה לרשות לפגוע בזכויות המגיעות
 10 לנאשם במטרה להביא להרשעתו בכל מחיר, שכן טוהר ההליך השיפוטי הוא תנאי מוקדם לקיומה
 11 של מערכת משפט תקינה אשר בלעדיה אין" (שם, בפיסקה 169 לפסק הדין).
 12 ודוק: ברור לבית המשפט כי מהלכיה של התביעה היו בתום לב כדי להשלים חוסרים ראיתיים.
 13 ברם, כלל גדול הוא מלפנינו - אה נרצ לעשיית משפט צדק - הציווי "לא תעשו עוול במשפט"
 14 (ויקרא, י"ט, טו), כלל יסוד זה משמיע לנו את החובה להיזהר שמא, אף בתום לב, יגרם עוול
 15 במשפט. על גורמי החקירה היה למצות את החקירה טרם המשפט הואיל ומיצוי החקירה הוא חלק
 16 מזכותו של הנאשם להליך הוגן (ע"פ 5386/05 אלהורטי נ' מדינת ישראל (2006)). שיפור התשתית
 17 הראייתית בעיצומו של המשפט, בנסיבות דנן, כפי שנעשה, הוטא לחובת זהירות ברבר חשש
 18 מעיוות דין ופגיעה בטוהר ההליך והגינותו.

19
 20 עם זאת, נוכח התוצאה אליה הגעתי לאחר שקלא וטרא של ראיות התביעה, לא מצאתי כי יש
 21 מקום לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק.

22

23

מסקנות:

24 הנה כי כן, השוטר המפעיל כשל ביישום כללים ברורים בעניין ביצוע המדידה. כשלים אלה הם
 25 מהותיים ביותר בכל הנוגע להפקת מדידה מדויקת וודאית לצורך הרשעה בכלילים.
 26

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תנ"ע [REDACTED] מדינת ישראל נ'

1 כפי שנקבע במסיקה הנטל על המאשימה להוכיח מס' תנאים לצורך הרשעה ע"פ מדירת מהירות
 2 אלקטרונית. ברם, המאשימה לא עמדה בנטל זה.
 3
 4 השוטף מפעיל מכשיר הדבורה לא הפגין מיומנות בהפעלת המכשיר, החיפך מכך, כפי שהראיתי
 5 לעיל. הוא כשל במספר היבטים מהותיים בהפעלה נכונה של מכשיר המדידה. יתרה מזאת, הוטל
 6 ספק רב בגרסתו בדבר ביצוע בדיקות בסיסיות נוכח התנהלותו, ולכן נוצר קושי של ממש לסמוך
 7 על גרסתו כאשר ליישום הכללים הבסיסיים שבהפעלת מכשיר הדבורה.
 8
 9 כשלים אלה מעיבים על מהימנות המדידה ויוצרים ספק באשר לדיוקה.

סוף דבר:

12 לאור הספק שנוצר בביצוע מדירת המהירות אני מוכה את הנאשם מהמת הספק.
 13
 14
 15 ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשע"א, 26/05/2011 כמעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ור, שופט

16
 17
 18